

Sygn. akt XI Ka 1324/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor – spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Daniluk

SO Magdalena Kurczewska-Śmiech

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

przy udziale prokuratora Małgorzaty Kwaśnickiej

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2015r.

sprawy K. K.

oskarżonej z art. 65 § 3 kks i inn.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 22 października 2014r. sygn. akt VII K 481/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. wysokość stawki dziennej grzywny obniża do 60 (sześćdziesięciu) złotych;

2. przyjmuje, że zwolnienie od opłaty dotyczy obu instancji;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze, ustalając że ponosi je Skarb Państwa.

XI Ka 1324/14 UZASADNIENIE

K. K. oskarżona została o to, że w dniu 27 marca 2014r. w miejscowości S. pow. (...) w samochodzie marki P. o nr rej. (...) wraz z przyczepką o nr rej. (...) przewoziła papierosy różnych marek w ilości (...) paczek (81760 sztuk) bez polskich znaków skarbowych akcyzy stanowiących przedmiot czynu zabronionego, określonego w art.63 i 86 k.k.s., dla których kwota należności celnej wyniosła 2 655 zł przez co nastąpiło narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w kwocie 62 552 zł

tj. o czyn z art.65 § 3 k.k.s. w zb. z art.91 § 4 k.k.s. w zw. z art.7 § 1 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 22 października 2014r. Sąd Rejonowy w Chełmie uznał oskarżoną za winną dokonania zarzuczonego jej czynu tj. przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 1 3 k.k.s. w zw. z art.65 § 3 k.k.s. w zb. z art.91 § 1 k.k.s. w zw. z art.91 § 4 k.k.s. w zw. z art.7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art.65 § 3 k.k.s. w zw. z art.7 § 2 k.k.s. skazał ją na karę 350 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł; na podstawie art.30 § 2 i 6 k.k.s. w zw. z

art.29 pkt 4 k.k.s. w zw. z art.31 § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci papierosów różnych marek, ujętych w części II wykazu dowodów rzeczowych numer(...) pod poz. 1-5 oraz zarządził ich zniszczenie; zwolnił oskarżoną od kosztów procesu z czego wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację wniosła oskarżona zarzucając rażącą niewspółmierność (surowość) kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa jakiego dokonała oraz w relacji do celów jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznej oddziaływania.

Podnosząc powyższy zarzut oskarżona wniosła o zmianę wyroku przez znaczne złagodzenie kary grzywny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Na wstępie podkreślić należy, iż fakt wniesienia apelacji przez podmiot niefachowy obligował Sąd Odwoławczy do kontroli zaskarżonego wyroku w zakresie wynikającym z rzeczywistych intencji skarżącej, wyartykułowanych w tym środku odwoławczym. Analiza argumentacji zawartej w apelacji prowadzi więc do wniosku, iż skarżąca zarzuca zarówno rażącą surowość wymierzonej grzywny, poprzez orzeczenie jej w zbyt dużej wysokości, rozumianej jako ilość stawek dziennych, jak i nieadekwatne do jej możliwości zarobkowych i majątkowych określenie wysokości jednej stawki.

O ile więc wysokość samej grzywny tj. 350 stawek dziennych nie budzi zastrzeżeń wobec oczywiście zaplanowanego charakteru przestępstwa oraz ilości przewożonych wyrobów akcyzowych i wysokości należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, to wniosek analogiczny nie może zostać sformułowany odnośnie określonej przez Sąd Rejonowy wysokości stawki dziennej grzywny i możliwości majątkowych i zarobkowych oskarżonej.

Sąd Rejonowy ustalił, iż łączny miesięczny dochód oskarżonej, wychowującej 2 letnie dziecko, uzyskiwany z tytułu zasiłków rodzinnego i opiekuńczego oraz alimentów, wynosi około 1000 zł, a nadto, że wymieniona korzysta z pomocy finansowej rodziców, nie czyniąc jednak precyzyjnych ustaleń w tej kwestii. W takiej natomiast sytuacji określenie wysokości stawki dziennej grzywny na kwotę 100 zł w żadnej mierze nie czyni zadość regulacji art.23 § 3 k.k.s., zaś argumentacja uzasadniająca tę decyzję nie przekonuje.

Jeżeli więc Sąd Rejonowy, jako okoliczność kluczową, która w jego ocenie umożliwia oskarżonej uzyskiwanie środków na spłatę grzywny w finalnie określonym wymiarze, wskazuje możliwość wynajęcia przez nią nie zamieszkałej części domu, to stanowisko takie nie uwzględnia treści zgromadzonych dowodów, których prawdziwość nie została zakwestionowana. Nie może więc ująć uwadze, iż oskarżona wyjaśniła, że dom w którym zamieszkuje stanowi własności jej rodziców i to oni podjęli decyzję o nie wynajmowaniu jego nie zamieszkałej części (k.82v). W takiej natomiast sytuacji wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zgodnie z którymi „nic nie stoi na przeszkodzie by oskarżona dom częściowo wynajmowała” (str.10 i 11) nie mogą zostać zaaprobowane.

Przedstawione okoliczności legły u podstaw zmiany zaskarżonego wyroku i określenia stawki dziennej grzywny w wysokości zbliżonej do minimalnej, wynoszącej w dacie czynu 56 zł.

Mając powyższe na uwadze, a nadto nie stwierdzając nieprawidłowości podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze nastąpiło na podstawie art.624 § 1 k.p.k. w zw. z art.634 k.p.k.

Magdalena Kurczewska-Śmiech Sławomir Kaczor Elżbieta Daniluk